

Մանուկներու Սուրբ Գիրքը
կը ներկայացնէ



Դաւիթ
թագաւորը
(մաս 1)



Written by: Edward Hughes

Illustrated by: Lazarus; Alastair Paterson

Adapted by: Ruth Klassen

Translated by: Most Rev. Prof. Varant Zareh Seropian

dedicated to my Son Lordling Zareh Varant

funded by: Zareh Seropian & Sons Foundation

special thanks: to my wife

gifted to all the Armenian children around the world. This translation
has been done in the Grace of the Holy Trinity to whom I owe.

Produced by: Bible for Children

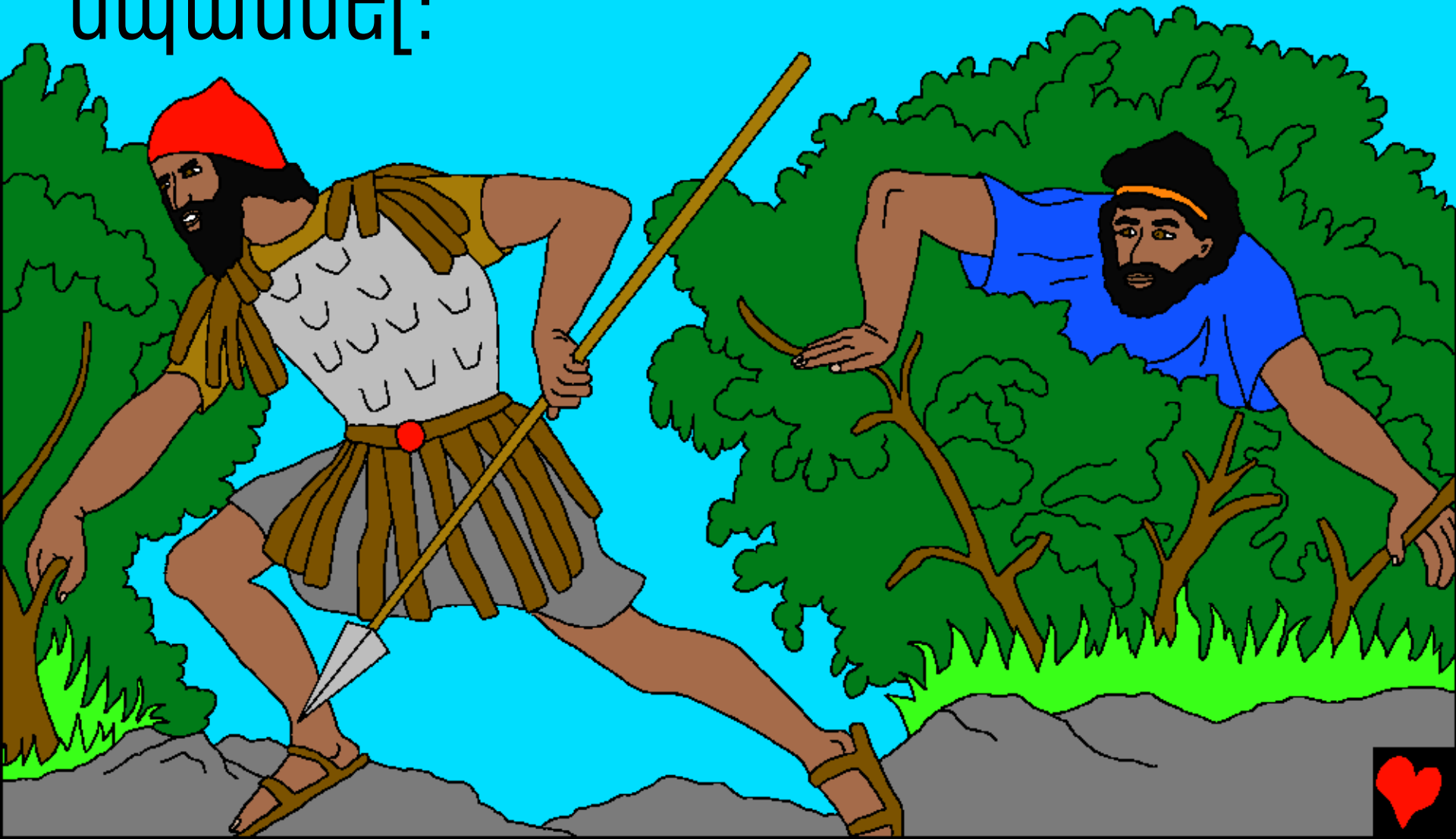
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.

License: You have the right to copy or print this story,
as long as you do not sell it.



Երիտասարդ Դաւիթ կը փախչէր:
Սաուլ թագաւոր կ'ուզէր զինք
սպաննել:



Դաւիթ ապրեցաւ անտառներուն մէջ,
հսկայ քարայրի մը մէջ իր հետ
չորս հարիւր հետեւորդ:



Երբեմները, Սաուլ թագաւորի
զինուորները կրնային իրենց գտնել:
Բայց Դաւիթ միշտ տեղը
կը փոխէր:



Սառուի ծառան Տօեկը թագաւորին
ըսաւ, որ քահանաները օգնեցին
Դաւիթը, որ փախչի, Սառւ
հրամայեց բռնորդ մեռցնել:



Միայն ՏօԷԿ կ'ուզէր քահանաները
իրենց ընտանիքներով սուրբ
անցնել եւ սպաննել: Շատ
գէշ արարք էր:



Օր մը, Սառլ
Դաւիթի ետեւէն
քարայր գնաց,
ուր Դաւիթ եւ
իր մարդիկը կը
պահուտէին:
Սառլ
առանձին
էր:





Քարայրին մէջ, Դաւիթ
շատ դիւրութեամբ
կրնար Սաուլը
մեռցնել:



Փոխարենը ան
Սառլի քով
գնաց առանց
ձայնի եւ
անոր



վերարկուէն կտոր
մը կտրեց իր դաշոյնով:
Երբ Սառլ մեկնեցաւ
Դաւիթ իրեն կանչեց:

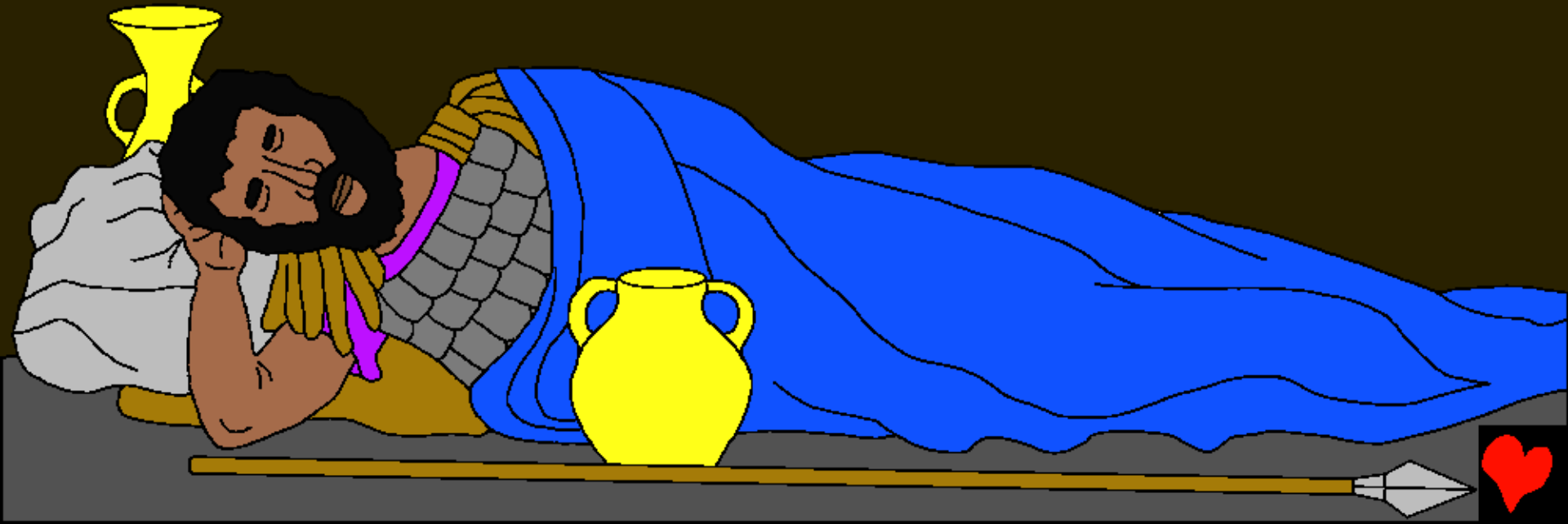


"Ես քու
վերարկուհի
անկիւնէն
կտոր մը
կտրեցի եւ

քեզի չմեռցուցի, գիտցիր
եւ տես, որ ես իմ ձեռքս
ոչ գէշութիւն եւ ոչ ալ
ըմբոստութիւն կայ...":



Սառւլ ըսաւ, որ ան ցաւ կը յայտնէ իր
ըրաժի՛ն համար, որ Դաւիթին վնաս
պիտի հասցնէ: Բայց շուտով, իր հին
բարկութիւնը նորէն եկաւ եւ երեք
հազարնոց մարդոց բանակ մը
հաւաքեց մեռցնելու համար Դաւիթը:



Գիշեր մը երբ բանակը կը քնանար,
առանց ձայնի սողացին թագաւորին
վրանը, ուր Սաուլ կը քնանար:





"Աստուած քու
բանակդ քու
ձեռքդ տուաւ
այս գիշեր",
փսփսաց
Ապիշայ:





"Յաճիս ձգէ, որ
սպաննեմ զինք
իմ նիզակոյս,
մինչեւ գետին:
Ես առիթ պիտի
չունենամ
երկրորդ
անգամ արնել":





Դաւիթ մերժեց: Սաուլի նիզակը կուժը կտրեց, ան վրանէն հեռացաւ: Մօտակայ բլուրի մը վրայէն Դաւիթ պռռաց մինչեւ որ Սաուլ լսէ իրեն: Նորէն Սաուլ տեսաւ, որ Դաւիթ կրնար զինք սպաննել, սակայն չսպաննեց:





Անգամ մը եւս ան
զղջաց, որ կը փորձէ
վնաս հասցնել
Դաւիթին: Սակայն
Դաւիթ գիտէր, որ
չէր կրնար վստահիլ
Սաուլի խօսքին:



Այդ ատենները Սամուէլ մեռաւ:
Ան էր այն մարգարէն, որուն
Աստուած ըսած էր, որ օծէ
Սաուլը, ետքը Դաւիթը իբր
Իսրայէլի թագաւոր: Երբ
պաղեստինցիները
յարձակեցան Իսրայէլի
վրայ: Սաուլ մեծ սխալ մը
գործեց, որ Աստուած
արգիլած էր:



Ան կնկայ մը հրամայեց, որ կանչէ
Սամուէլը մեռելներէն: Այդ գիշեր,
Սառլ առաւ լուրը:



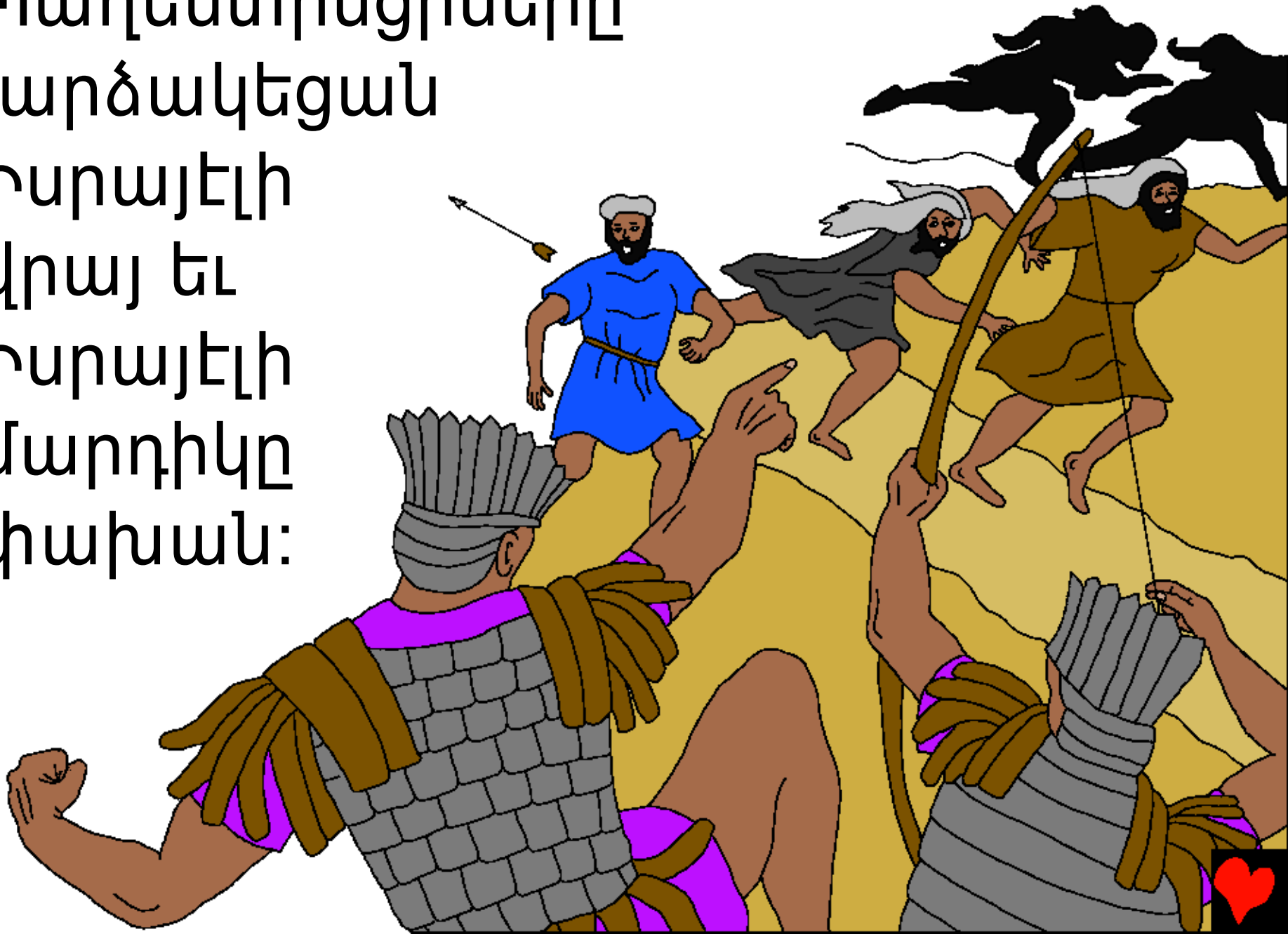
"... Տերը քեզմէ հեռացաւ
եւ քու թշնամիդ դարձաւ:
Տերը քու թագաւորութիւնդ
բզկտեց եւ քու դրացիիդ
տուաւ, Դաւիթին: Վաղը
դուն եւ քու տղաքդ հետս
պիտի ըլլաք:



Տերը Իսրայելի
բանակը պիտի ձգէ
պաղեստինցիներու
ձեռքը", երբ Սաուլ
լսեց ասիկա գետին
ինկաւ վախով:



Պաղեստինցիները
յարձակեցան
հարայելի
վրայ եւ
հարայելի
մարդիկը
փախան:



Պաղեստինցիները
սպաննեցին Սաուլի
տղաքը մեջերսին
ըլլալով
ճոնադանը
Դաւիթի լաւ
բարեկամը:



Սառւլ նիգակներով
ծանր վիրաւոր էր:
Ան ըսաւ. "Դուրս
հանէ սուրդ եւ խրէ
ինծի, մի՛ ձգեր, որ
այս գիշեր մարդիկը
քան եւ ինծի մեռցնեն
եւ չարագործեն":



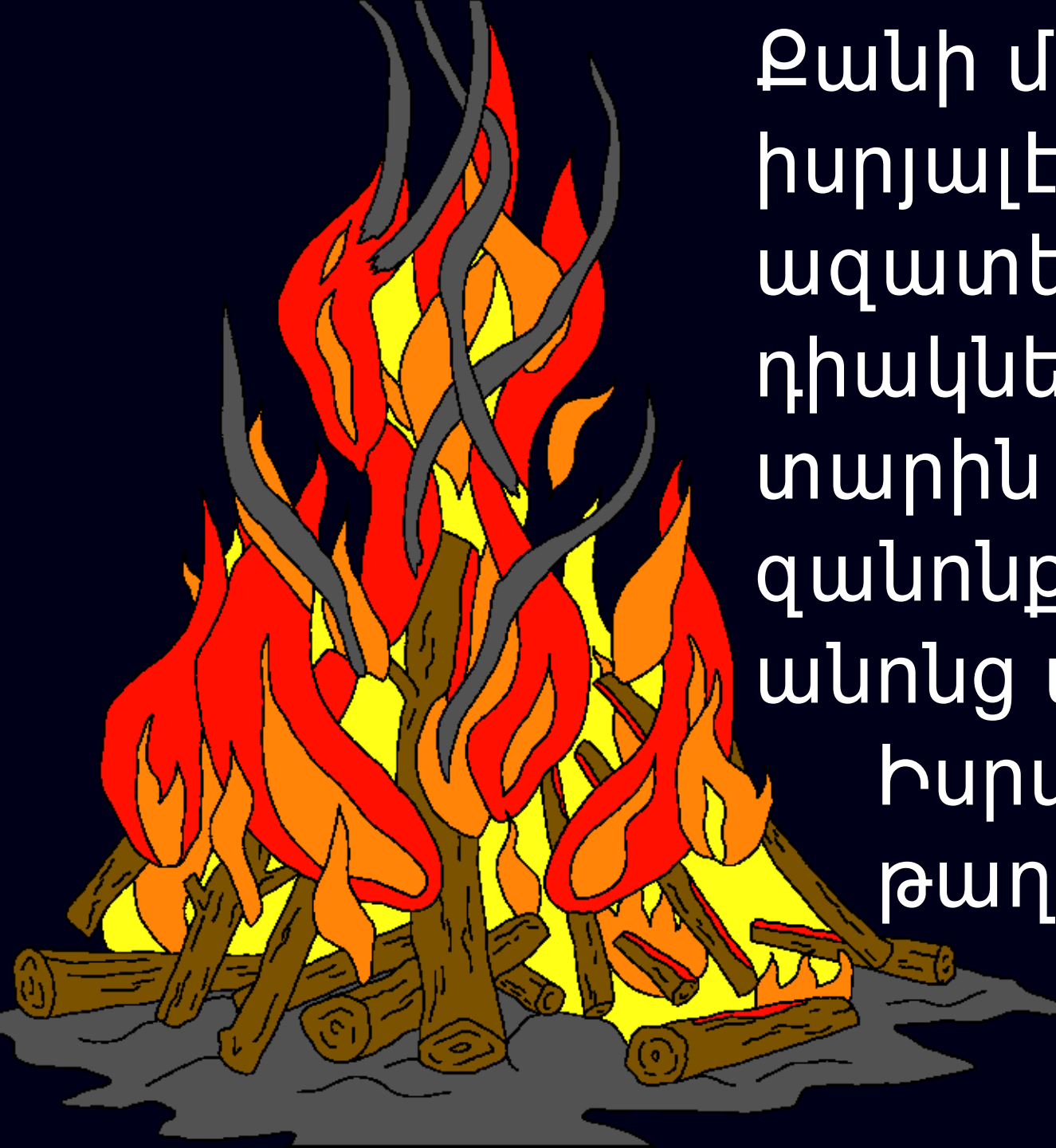
Բայց իր զրահ
կրողը այդպես
չըրաւ, ան շատ
կը վախնար:





Սառլի եւ իր
որդիներուն
մարմինները գտնելով
պաղեստինցիները
անոնց մարմինները
կապեցին գրաւեալ
իսրայելական
քաղաքի մը
պատերուն:





Քանի մը քաջ
իսրյալէլացիք
ազատեցին
դիակները, տուն
տարին եւ այրեցին
զանոնք, նախքան
անոնց փոշիները
հարայելի մէջ
թաղեն:





Երբ Դավիթ լսեց այս սոսկալի
լուրը, տխրեցաւ եւ
լացաւ եւ ծոմ պահեց
մինչեւ երեկոյ Սաուլի
համար, իր տղուն
Ճոնաթանին համար
եւ Տիրոջ ժողովուրդին
համար, որովհետեւ
անոնք սուրով ինկան:



Թեև Սաուլ փորձած է
Դաւիթը սպաննել,
Դաւիթ պատուեց Սաուլը
Աստուծոյ ընտրեալը,
մինչեւ վերջ:



Հիմա Աստուած
պատուեց Դաւիթը,
զինք թագաւոր
դարձնելով Սաուլի
տեղ:



Դաւիթ թագաւորը (մաս 1)

Աստուծոյ խօսքէն պատմութիւն մը,
Սուրբ Գիրքը:

Կը գտնուի հետեւեալին մէջ

1 Սամուէլ 24 - 31, 2 Սամուէլ 1 - 2

"Քու խօսքիդ մուտքը լոյս կը ցոլացնէ:"
Սաղմոս 119:130



վերջ



Այս Սուրբ Գիրքի պատմութիւնը մեզի կը պատմէ մեր հրաշալի Աստուծոյ մասին, որ մեզ ստեղծեց եւ կ'ուզէ, որ մենք զինք ճանչնանք:

-Աստուած գիտէ, թէ շատ գէշ բաներ ըրած ենք, որոնք ինք մեղք կը կոչէ: Մեղքին պատիժը մահն է, սակայն Աստուած այնքան մեզ կը սիրէ, որ իր Որդին Յիսուսը մեզի դրկեց, որպէսզի խաչին վրայ մեռնի եւ մեր մեղքերուն համար պատժուի: Ետքը Յիսուս համբարձաւ եւ դրախտ՝ իր տունը բարձրացաւ: Եթէ կը հաւատաս Յիսուսին եւ իրմէ կը պահանջես որպէսզի ներէ քեզի քու մեղքերուդ համար, Ան կը ներէ: Ան կու գայ եւ մէջդ կը բնակի իսկ դուն յաւիտեան իր հետ:



Եթէ կ'ուզես մեղքերէդ ազատիլ,
հետեւեալը ըսէ Աստուծոյ:

Տէր Աստուած ես կը հաւատամ, որ Յիսուս
մահացաւ ինծի համար եւ հիմա Ան անգամ
մը եւս կ'ապրի: Կ'աղաչեմ, որ գաս իմ
կեանքիս մէջ եւ ներես բոլոր մեղքերս,
որպէսզի կարենամ նոր կեանք մը ապրիլ, եւ
օր մը հետդ ըլլամ, յաւիտեան: Օգնէ ինծի
որպէսզի քեզի
համար ապրիմ քու որդիիդ պէս: Ամէն:

Կարդայ Սուրբ գիրքը եւ ամէն
օր Աստուծոյ հետ խօսիր:
Յովհաննու 3:16

